

KOCA SEYİT

Sermayesi kin, vahşet
Kan kokan medeniyet,
Dalga dalga vurdu Çanakkale'ye.
Toplanmış uzaktan, yakından
Soylusu, soysuzu
Her cinsten küfür bir millet.
Son dinin nuru sönmesin diye,
Vatan, Endülüs'e dönmesin diye,
Küfre karşı direnirken bu millet.
Gövdeler tabyaydı,
Göğüsler siper.
Destanlara isim oldu her nefer.

Ateşini cehennem
Kustu üzerlerine.
Kimi diri diri girdi toprağa,
Kiminin ölüsü açıkta kaldı.
Toz duman içinde Mecidiye'de
Top, mermiye baktı
"Gel" dercesine.
"Haydi" der gibiydi
Mermi, Seyit'e.
Dile kolay,
İki yüz on beş okka
Derman mı kalır kollarda?
Boşa giden iki atış
Şevk mi bırakır adamda?
"Hak üç" dedi
Seyit, kendi kendine.
"Hak üç" dedi
Dağ taş, kendi dilince.

Teyemmüm tazeler gibi
Kumladı kollarını.
Tarihi kaldırdı Seyit,
Talihi koydu namluya.
Ne düşündü,
Ne istedi Yaradan'dan
Kim bilir!
Kader baktı nişangâhtan,
"Vakit tamam" dedi kaza.
İşte o an,
Durdu zaman
Çekildi önünden,
Yol verdi rüzgâr.
Süzüldü Seyit'in mermisi.
Seyriyle mest oldu sular.

Fazıl Ahmet BAHADIR

